

na kugi 25. avgusta 1270 in njegova armada se je vrnila v domovino. Leta 1291 je padel v turške roke še Akkon, zadnja znamenitejša krščanska postojanka v Palestini. Vsa papeževa prizadevanja navdušiti zapad za križarsko vojno, so ostala brezuspešna.

*

Pasijonske igre v Oberammergau. — Smo že poročali, da se bodo vršile letos v vasi na južnem Bavarskem Oberammergau pasijonske igre, ki bodo privabile stotisoče obiskovalcev iz vseh delov sveta. Leta 1900 si je ogledalo celemu svetu znano predstavo Kristusovega trpljenja 200 tisoč oseb, 1910 že 260 tisoč in letos računajo od 11. maja do 28. septembra na 300 tisoč kristjanov, ki bodo romali v mesto s komaj 2300 prebivalci. Kako je pač to, da so ravno Oberammergaučani odkrili v sebi poklic za igranje Zveličarjevega trpljenja? Povod za to je zgodovinsko sporočilo. Cesar Ludvik IV. Bavarec se je vračal leta 1329 s svojo vojsko iz Rima preko Alp v domovino. Prinesel je iz večnega mesta Marijino podobo iz krasnega alabstra in o kateri govori pobožna legenda, da mu jo je prinesel angel. Naenkrat je postala podoba na cesarjevih rokah tako težka, da se je zgrudil konj pod vladarjem dvakrat na prva kolena in to baš tedaj, ko so prijezdili v gorati kraj pri Oberammergau. Cesar je videl v tem dogodku božji klic in sklenil, da bo pozidal v lepem ter goratem kraju samostan. Res je prišlo do ustanovitve benediktinske naselbine. Menihi so se pečali z znanostjo ter umetnostjo in so vplivali v tem smislu tudi na ondotno hribovsko prebivalstvo. Samostan je vzbudil v hribovcih ljubezen do izdelovanja podob iz Kristusovega življenja ter apostolov. Podobarstvo je postalo kmalu domača obrt v Oberammergau in bila tudi privlačnost za igranje pasijona. Posledice 30 letne vojne so priromale tudi v bavarsko ozemlje. Da bi odpoklical Bog iz teh krajev strašno kugo, so sklenili prebivalci iz Oberammergau, da bodo igrali vsakih deset let v zahvalo pasijon. Zgodovina beleži, da so bili uslišani in od tedaj se je začelo med kmečkimi ljudmi prav priprosto predstavljati Jeusovega trpljenja, ki se je razvilo s časom v svetovno znano umetnost. Danes se preživljajo Oberammergaučani z dohodki od pasijona, od obiska tujcev in podobarstva. Znamenitosti tega kraja so: gledališče, cerkev, stare jaslice s premičnimi podobami, šola za rezbarstvo in obrtni muzej.

Čudna sprememba. Iz Moskve javlja časopisje: Letos so obhajali v Moskvi veliko noč z vsemi slovesnostmi in celo z zvonjenjem po še ohranjenih cerkvah, ki so bile vse slovesno razsvetljene s svečami, ker je električna luč od sovjetov prepovedana po svetiščih. Dobro rusko ljudstvo je kar vrelo v hrame božje in tisoče jih je moralo oditi, ker se radi gneče niso mogli udeležiti službe božje. Od organizacije brezbožnikov napovedana sramotenja vere in obhodi z razbijanjem po cerkvah so na začudenje vseh čisto izostali.

NOVICE

TEKOM ENEGA TEDNA IZPLAČANI DVE ZAVAROVALNINI »SLOV. GOSPODARJA PO 1000 DIN.

Mnogi so mislili, da je bila le reklama, ko smo izdali oklic, da bo vsaka stanovanjska hiša, v kateri stanuječasno celoletni naročnik Slov. Gospodar, če je bila naročnina plačana do 1. aprila 1930 zavarovana proti požaru za Din 1000.—

Mnogi so bili tudi brezbrizni in niso plačali pravočasno celoletne naročnine. Medtem jih je nesreča zadela in ostali so brez podpore.

Veliko pa je bilo previdnih. Vedo: nesreča nikdar ne počiva. Nič več ne stane »Slovenski Gospodar« kakor preje, najbolje je vplačati celoletno naročnino. In plačali so.

Eno podporo v znesku Din 1000.— je dobil Franc Kopše, delavec v Ormožu.

Pretekli teden je »Slovenski Gospodar« izplačal dve novi podpori in sicer Franc Dobrnik, posestnik, Sladka gora, Šmarje pri Jelšah ter Jože Pihler, pos. Čermeljenshak, p. Sv. Lenart v Slov. goricah.

Imena teh objavimo zato, da se lahko vsakdo, ki ne veruje, da se jim je zavarovalnina res izplačala, pri njih prepriča. Isto lahko storijo tudi oni, ki so nam prijavili, da jim je pogorelo gospodarsko poslopje, da bodo videli, da je pri »Slovenskem Gospodarju« zavarovana samo stanovanjska hiša, v katero prihaja »Slovenski Gospodar« na celoletno naročnino, vplačano pred 1. aprilom 1930.

Duhovniške izpremembe. Za kaplana v Št. Vid na Planini pride Blaž Dvoršak; Franc Babšek pride v Št. Ilj pod Turjakom; Štefan Horvat iz Beltincev v Šmartno pri Slovenjgradcu; Matija Zadavec ostane kaplan ekspozit v Hotizi pri Dolnji Lendavi.

Razpisana je župnija Sv. Danijel pri Prevaljah.

Sv. maša v grajski kapeli v Mariboru. Sveta maša bo samo vsako nedeljo v mesecu maju in juniju ob pol sedmih zjutraj in ne kakor se je prvotno sporočilo.

»Kmetški list« je v svoji številki z dne 23. aprila objavil na prvem mestu z večjim in razprtim tiskom izjavo o duhovni zedimbi z »Domovino«. Telo mu bo ostalo samostojno, duša pa mu bo z »Domovino« skupna. Duha mu bo narekoval kumek predragi »Jutro«, ki je s tem postal glavni duševni vodja »kmetškega pokreta«. Kaj pa, če tukaj ne gre toliko za »kmetški«, marveč za »naprednjaški« pokret?! Saj je »Jutro« dobesedno isto izjavo prineslo štiri dni prej. Kumek »Jutro« je kajpada naprednjak s celo svojo papirnato dušo. Zato se bo njegovo novo kumče »Kmetški list« gotovo potrudilo, da v svobodomiseltvu in naprednjaštvu vsaj doseže starejše »Jutrovo« kumče »Domovino«. V tem duhu bosta torej »Kmetški list« in »Domovina« širila v Sloveniji »kmetški pokret«. Kdo bo plačal račun za tako kmetško gibanje? Slovenski kmet je toliko zaveden in izobražen, da zna dobro razlikovati pravo kmetško gibanje od liberalnega gibanja.

»Delavska Politika«, socialistični list, ki izhaja v Mariboru, še vedno ne more pomiriti svojih živcev radi tega, ker se je papež Pij XI. zavzel za preganjane kristjane v Rusiji ter je ves kulturni svet pozval na obrambo krščanskih in

Najlepše darilo za birmance je lep molitvenik!

Velika izbira molitvenikov v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5

Aleksandrova cesta 6

Naslov molitvenika	DINARJEV	
	Rdeča obreza	Zlata obreza
Ključek neboški	15	20
Moj tovariš	18	20
Češčena Marija	14	16, 17, 18, 41, 45
Rajski glasovi	—	23, 24, 25, 26, 39, 53, 58
Kvišku srca	—	16, 17, 18, 28, 40, 42
Slava Bogu	7	14
Za Jezusom	13	26
Pri Jezusu	9	30, 42
Oče naš	—	26
Kam greš	8.50	24, 34
Sv. Pomlad	7.50	11, 14, 20, 28
Angelček	6	10, 12, 16, 19, 26, 30
Življenje mojega življenja	11	16, 20, 28, 35
Marija Pomočnica	11	14, 20
Reši svojo dušo	11	14, 20
Družbenik Marijin	16	22, 44
Besede življenja	22	30
Sv. Anton Padovanski	24	28, 48

kulturnih interesov. V svoji številki od sabote, 26. aprila se zopet vrača k temu predmetu. V svojem članku, ki je jako zmedene vsebine ter v odločnem nasprotju z zakoni logike, se »Delavska Politika« tako daleč spozabi, da trdi: »Dvomljivo je, ali so boljševiki bližji Kristusovemu nauku ali cerkev.« Ali ni to trditev, ki popolnoma diši po boljševizmu? Boljševiki surovo preganjajo in najpodlejše zasmehujejo Kristusa-Zveličarja. Za »Delavsko Politiko« pa je dvomljivo — pravzaprav nedvomljivo — kdo je Kristusu bližnji, boljševik ali pa cerkev. Spričo take obrambe Kristusa in cerkev preganjajočega boljševizma se človek spomni na pregovor: Gliha vkup štriha.

Krvav zločin v gozdu pri Šoštanju. Na veliki petek so našli v gaberškem gozdu pri Šoštanju umorjeno tovarniško delavko Marijo Cavninkovo. Komisija je dognala, da je bila ženska umorjena z nekim ostrim in zelo tankem predmetom v srce. Za zločincem ni sledi.

Meznanega utopljenca so potegnili iz Drave v Vičavi, občina Krčevina pri Ptujju. Utopljenec ni imel nobenih papirjev pri sebi. Obstoja domneva, da je za moškega, ki je skočil 7. aprila v Rušah pred Mariborom v Dravo v samomorilnem namenu in je pustil na bregu le suknjo ter klobuk. Komisija je dognala, da je bilo truplo v vodi 10 do 14 dni. Utopljenec je star kakih 60 let.

Poročil se je dne 21. aprila 1930 v Velenju žandarmerijski podnarednik gospod Krušec Š. Ivan, točasno dodeljen na žandarmerijsko stanico Št. Ilj v Slov. goricah z gospodično Elo Živnovo, hčerko žandarmerijskega narednika v pokoju iz Velenja. Ob tej priliki je čast nam vsem služečim orožnikom na severni meji iskreno čestitati. — Gospod Krušec je kljub svojemu grenkemu življenju vsled bolezni po večletni zaroki ostal zvest le eni, s katero mu želimo srečno bodočnost! Tovariši od severne meje.

Požar v Prekmurju. Dne 23. aprila tega leta v noči je izbruhnil požar v prekmurški vasi Filovci. Pogoreli sta hiši vdove Ane Bernedove in posestnika Štefana Horvata. Le požrtvovalnemu gašenju gre zahvala, da ni bilo upepeljenih več poslopij. Vse domneva, da je bil ogenj podtaknjen od maščevalne roke.

Surovine na delu. Letošnjo Veliko noč po Sloveniji ni bilo posebnih izgredov ter običajnih poškodb pri streljanju. Le v Gerlincih v Prekmurju so fantje na velikonočni pondeljek navahili na vinotoč. Razbili so mize, kozarce in sploh vse, kar jim je prišlo pod roke. Dva finančna stražnika, ki sta hotela pomiriti razgrajače, sta dobila zabodljaje z noži, da sta morala v bolnico v Mursko Soboto.

Letalska nesreča. Iz Loke pri Zidanem mostu javljajo: Dne 24. aprila krog 9. ure predpoldne je letelo letalo nad Loko vojaškega oddelka v Zagrebu. Nenadoma se je pojavila v motorju napaka in aeroplan je moral pristati. Kljub temu, da letalo ni bilo visoko v zraku, se je pri pristanku čisto razbilo. Pilot narednik Breznik je bil opasno ranjen, mehanik je ostal nepoškodovan. Ranjeni Breznik je doma pri Loki in

so mu nudili prvo pomoč domačini ter dravniki iz Radeč.

Najnovejše francosko letalo. Kar se tiče gradbe letal nočejo zaostati Francozi za drugimi tozadevnimi velesilami. Zadnje dni so preizkušali na letališču mesta Bordeaux novo letalo marke Dyle in Bacalan. Poizkušne vožnje so se obnesle dobro. Aeroplan se je dvignil od zemlje v 12 sekundah in je dosegel v šestih minutah višino 1000 metrov. Letalo je enokrillnik iz kovine, za 28 potnikov in pet mož posadke. — Tehta 13 ton. Poleg prostora za prtljago ter hodnikov ima na sredini okrogel prostor za zabave med vožnjo. Največja hitrost znaša 190 km in motorji proizvajajo 1800 konjskih sil.

Svetovna družba tihotapcev z opojnimi strupi. Začetkom leta 1929 so zadržali v francoski luki celo pošiljatev pariško afganiškega poslaništva. Kovčeki so hranili zelo velike količine: kokaina, herojina in morfija. Cela tihotapska zadeva je vzbudila veliko ter splošno pozornost, a se je razblinila v nič, ker zastopnika poslaništva niso smeli zapreti. Spremljevalec zgoraj omenjene pošiljke prepovedanih opojnih strupov neki Josip Raškin je bil tudi izpuščen po kratki preiskavi iz zapora. Ta-le zadeva in aretacije večjega števila tihotapcev z opojnimi strupi po raznih evropskih velemestih sta napotila policijo do prepričanja, da obstoja svetovna družba tihotapstva z opojnimi strupi. Sedež izdelovanja je v Alzaciji na Francoskem in od tamkaj roma prepovedano blago po celi Evropi, Egiptu, Japonskem in po Ameriki. Te dni je izvršila dunajska policija celo vrsto aretacij. Na ta način se ji je posrečilo, da je prišla do zveze med posameznimi člani svetovne tihotapske družbe. Med na Dunaju aretiranimi je zopet že omenjeni fabrikant Raškin, ki je gotovo vodja družbe. Dunaj je glavno tržišče strupene robe. — Od tukaj jo razpečavajo preko Trsta na vzhod. Raškin, ki je stanoval stalno v Kalksburgu pri Dunaju, je bil vedno na potu med Parizom, Londonom in Kairom. Ustanavljal je povsod podružnice. Opojne strupe so izdelovali v kemični tovarni v Alzaciji in odtod so zalagali celi svet. Značilno je, da so pošiljali robo za Ameriko preko Japonske. Na japonskem otoku Kobe je važno tozadevno skladišče. Zalogo vodi japonski veletrgovec, ki je obenem tudi lastnik več zabavališč po Japonskem. Ta japonski kralj tihotapcev je obiskal Dunaj leta 1928 in je tamkaj organiziral tihotapstvo. Koncem leta 1928 je prešla dunajska policija od japonske sporočilo, da je zgorajni Japonec z Raškinom najvažnejša osebnost pri tihotapljenju opojnih strupov. Cela tihotapska zadeva še ni popolnoma pojasnjena, ker je razpredena zelo pretkano po celem svetu.

Na kaj vse pridejo tihotapci. — Ob glavni cesti med severoameriškima mestoma Los Angeles in Hollywood je bilo postavljeno mogočno dvigalo, ki je bilo v polnem prometu noč in dan. Na stotine delavcev je bilo tamkaj zaposlenih. Po ondotni okolici je bilo znano, da zida tamkaj nekdo, ki je postal

kot filmski igralec bogataš, razkošno ter veliko vilo. Govorice niso bile nič kaj čudnega, le stavbeno delo ni napredovalo prav nič. Dvigalo le je le vedno dvigalo ter spuščalo na zemljo velike količine zemlje. Sčasom mimoidoči sploh niso znali, čemu vse to delo. Neka dne si je ogledal precej natančno tako od daleč dvigalno podjetje detektivih ameriške finančne straže. Za detektivom je prišla cela četa policajev ter preiskala natančno dvigalo, ki ni bilo nič drugega nego tovarna za žganje. Vsaki dan so proizvajali s tem slepilom v Ameriki prepovedanega alkohola 1000 steklenic.

Papeževa država je dobila telefonsko centralo. Papeževa država je dobila svojo lastno telefonsko centralo, s katero je zvezana s svetom. Pred nekaj dnevi pa je zvalil nekdo, ki se je izdal za znanega dostojanstvenika, papeža na telefon. To priliko je izrabil lopov, da je svetega očeta ozmerjal. Za velikonočne praznike je želel govoriti s papežem znameniti angleški časnikar iz Londona, da bi objavil telefonski razgovor z vladarjem svete Cerkve v časopisju. Radi zgorajnega slučaja so mu sporočili iz Vatikana, da odklanja papež telefonski razgovor.

Primo de Rivera in število 13. Ljudi, ki so prepričani, da število 13 prinaša nesrečo — in teh ni malo — bo sreča in konec španskega diktatorja Primo de Rivero v tem praznovanju potrdila. Zakaj število 13 se pojavlja v vseh mogočih oblikah in odnošajih s karijero španskega diktatorja. Najprej dolgost njegove diktature. Računano v mesecih jih je $76: 7 + 6 = 13$. Njegov padec je bil leta 1930: $1 + 9 + 3 = 13$. Če še vpoštevamo, da se stoji ime Primo de Rivera iz 13 črk in da je prevzel diktaturo 13. septembra, bodo ljudje, ki jim število 13 ne ugaja, gotovo prišli na svoj račun.

Tri jabolka. V zgodovini človeštva so znane tri jabolke. Najbolj usodepolno jabolko je bilo Evino v raju. Drugega omenjajo pravljice o starogrških bogovih. Parisa iz maloazijskega mesta Troje so srečale tri boginje in ga prosile, naj jim podari jabolko. Dar je izročil najlepši Afroditi, ki mu je za to obljubila najlepšo ženo Heleno. Paris je ugrabil lepo Heleno in je prišlo radi tega do desetletne oblege mesta Troje. Znano je jabolko slovitega angleškega fizika Newtona. Leta 1626 je razsajala v Londonu kuga. Da bi ubežal bolezn, se je zatekel Newton na svoje podeželsko posestvo v Woolstorsu. Ko se je sprehajal nekoč po vrtu, mu je padlo jabolko z drevesa ravno na nos. Udarrec jabolčnega sadu je bil povod, da je prišel učenjak na nauk o privlačnosti zemlje, ki je še danes priznan.

Najstarejše pisano sporočilo. Doslej najstarejše pisano sporočilo so izkopali v Kaldeji v Mezopotamiji in je iz dobe 3000 let pred Kristusom. Je lončena tablica, ki je popisana s klinastimi pismenkami. Starinoslovci trdijo, da je najdba iz prve babilonske vladavine in vsebuje kupno ter najemninsko pogodbo za neko polje.

V Rusiji bošta prihodnje leto dva kraljarja. Po vesteh iz Moskve bo pu-

stila sovjetska zaloga knjig izdati za leto 1931 6.800.000 koledarjev dveh vrst. Starega koledarja s sedmimi dnevi v tednu bodo tiskali dva in pol milijona izvodov, novih s petimi dnevi v tednu od zgoraj imenovane številke preostalo.

Lobanja Buddhe. Pred nedavnim časom so popravljali tempelj v okolici Pešvara v severni Indiji in zadeli ob tej priliki na nekaj za budistične Indijce najbolj znamenitega. Odkrili so pri prezidavanju svetišča grobnico, ki je dobro ohranjena. Njene stene so opremljene s podobami iz življenja ustanovitelja indijske vere takozvanega Buddhe. Na sredini grobnice je počivala na podstavku iz dragocenega kamna žara iz bronu z zelo starodavnim napisom. Po dolgem raziskovanju so razbrali duhovniki, da hrani žara na celem svetu najbolj dragocen pepel. Žaro so odprli. V njej so bile tri posode iz gorskega kristala, ki so hranile ostanke kosti. Poleg teh so ležali zlati listi, s pisanim obvestilom, da so ti koščeki kosti iz lobanje Buddhe. Zadevo z znamenito najdbo so raziskali evropski in indijski starinoslovci ter doznali, da so koščeni kosci res od človeške glave, vendar ni dokaza, da bi bili res od Buddhe. Indijsko svečeništvo je že nabralo milijone, s katerimi bodo postavili enega najbolj dragocenih Buddhovih templjev, ki bo hranil Indijcem najdragocenejše ostanke.

103 letni odlikovanec. Francoski državni predsednik je odlikoval s križem Častne legije za dolgo, vzorno življenje in ganljivo zvestobo domovini Alzačana Jožefa Zaleskega, poljskega delavca. Novi vitez je najstarejši med svojimi kolegi. Kot 10 leten pastirček si je pričel služiti kruh, potem je postal hlapec, zdaj je 103 leta star prevzitek in ni zapustil nikoli v teku dolgega življenja svoje rojstne vasi Mignuevillea. Vendar mu usoda ni bila preveč naklonjena, in med svetovno vojno se je trikrat le slučajno rešil smrti. Nekoč je udaril nemškega narednika, ki mu je odnesel svinjsko kračo. Vojna sodnija je Zaleskega obsojila na smrt in je bil pomiloščen le z ozirom na njegova leta. Tri mesece pozneje je zapustil stari postelji in se skrival med viharnim topovskim ognjem. Čim je odšel, je prebila granata streho in v trske zdrobila njegovo posteljo. Tretjič je podrl vihar skoro vso hišo in odnesel streho; starca so odkopali brez zavesti izpod ruševin, a je kmalu ozdravel. Ko je dovršil Zaleski 100 let, so ga vnuki prisilili, da je ostavil delo. A je še vedno čil, vstane ob šestih, je navadno hrano in popije po obedu in večerji kozarec domačega vina. V nedeljo si privošči še kozarec močnega žganja, ki ga meša med vino. Zaleski je popolnoma zdrav in mu nagaja samo sluh. Po imenu sodeč je nedvomno poljskega pokolenja, najbrž potomec kakšnega izseljenca.

Samo šala za prvi april. Lasje so se izježili nekemu uslužbencu mestne hiše v Berlinu, ko je 1. aprila opolnoči našel v poslopju skrito bombo za nekimi stranskimi vrati. Pozvana policija

je obkolila celo poslopje, dočim je drugi oddelek napravil skrbno preiskavo v poslopju, če ni v njem skritega še kaj več takega materiala. Poklicana požarna bramba je nato najskrbnejše preiskala najdeno bombo. Našla pa ni v njej nič drugega, kakor — blato. — Domnevajo, da so si komunisti privoščili to šalo.

Predsednik republike Argentine odklonil pogovor s predsednikom Hooverjem. Predsednik Hoover je v četrtek uradno otvoril radijsko telefonsko službo za Južno Ameriko. Ta dogodek pa je dal povod mučni senzaciji v Washingtonu, kajti predsednik argentinske republike Yrigoyen je odklonil pogovor s Hooverjem. Argentinski državni urad je sicer podal kot vzrok za to prehlajenje predsednika, vendar se temu pripisuje globlji pomen in se domneva, da so dala politična nasprotstva med obema deželama povod za to. Od leta 1928 nimajo namreč Zedinjene države nikakega svojega poslanika v Argentini. Nedavno je tudi ta dežela izrazila svoj protest proti sprejetemu carinskemu zakonu Zedinjenih držav. Pač pa je predsednik Hoover govoril s predsednikoma republike Čile in Urugvaj.

Tutankamno maščevanje. Nekateri angleški listi so ob priliki samomora lorda Westburyja, adoptivnega očeta enega izmed članov Carterjeve ekspedicije, ki je vršila izkopavanja v Tutankamnovi grobnici, zavzeli ostro stališče proti praznoverni domnevi, da se faraon Tutankamon strahovito maščuje nad vsemi, ki so bili neposredno ali posredno v zvezi z izkopavanjem njegovega groba. Vendar sta se ponovno pripetila dva čudna slučaja, ki napeljmeta praznovercem vodo na mlin. — Pogrebni avtomobil, ki je pripeljal truplo lorda Westburyja, je namreč na predmestni cesti povozil in usmrtil osemletnega dečka, a skoraj istočasno je umrl od kapi mož, ki je v Britskem muzeju urejal zbirko nosil in drugih predmetov iz Tutankamnovega groba. Spričo teh novih dogodkov so utihnili celo tisti, ki so najbolj zasmehovali praznovorne glave.

Diogenov sed. V času, ko je bila stanovanjska kriza v sovjetski Rusiji na višku in se je stiskalo marsikje po dvajset oseb v dveh majhnih sobicah, je neki boljševiški govornik skušal na javnem shodu potolažiti množico med drugim s tem, da se je domislil starogrškega modrijana Diogena, ki da je stanoval v navadnem sodu in se počutil navzlic temu srečnega. »Kaj?« se je začudil tedaj nekdo iz množice na ves glas, »cel sod je imel na razpolago zase samega?«

Usoda. Nekdo je hotel izvršiti samomor. Ker mu je bil revolver predrag, se je hotel zastrupiti s plinom. Nesreča je pa hotela, da so ga rešili. Čez dva dni mu je plinarna poslala račun, in ko ga je pogledal, ga je zadela kap in bilo je po njem.

Dva rešitelja.

Avstrijsko časopisje je pogrelo za letošnje velikonočne praznike spomine na svoječasnega rešitelja 7 življenj, ki je postal znan pred desetletji celemu svetu. Ta znamenita osebnost je še danes živeči (tedaj stotnik) oberst Staindl in njegov sluga Fischer. Prvega je odlikoval tedajni avstroogrski cesar in papež. Gre za res junaški čin, s katerim se je ukvarjal leta 1894 cel kulturni svet.

Nedaleč od Gradca proti severu je podeželski trg Semriach. Slab kilometer od trga teče Semriški potok, ki izgine po 72 meterskem padcu pod zemljo, se zopet prikaže na kratko in izliva v Muro. Tamkaj, kjer teče voda že bogznanj koliko tisočletij pod zemljo pod takozvani Lurloch, so se napravile razne podzemelske jame s stranskimi hodniki, kapniki in drugimi naravnimi posebnostmi. Leta 1894 dne 28. aprila sta sklenili dve graški društvi »raziskovalci jam« in »prijatelji Schockla«, da bosta raziskali po svojih članih Lurloch ali podzemelske votline pri Semriach. Istočasno je bila sklenjena stava, katero prejmejo člani onega društva, ki bodo zgoraj omenjenega dne prvi v jamah. Stavo je dobila organizacija jamskih raziskovalcev, ki so bili že na cilju, ko so prišli tovariši od drugega društva. Zamudniki se niso podali pod zemljo, ampak so tako za šalo in iz nagajivosti zadelali s par hodi vodni požiralnik, skozi katerega je izginjal potok v jame in kjer so se mudili člani jamskih raziskovalcev. Ako bi ne bilo vremenske nesreče, bi bilo zadelanje luknje le šala in nič drugega. Zamudniki so zatem odšli v krčmo v Semriach in se tamkaj gostili. Naenkrat je nastala nevihta, ki je povzročila utrganje oblaka. V dobri uri je narasel sicer ponižni Semriški potok, njegovi razjarjeni valovi so odnesli seboj preko padca v zemeljske jame pesek, zemljo, dračje, hlodovje itd. Tamkaj, kjer so rajajoči zamudniki zadelali požiralnik, hudournik ni mogel z običajno naglico naprej in je odložil na hlodju vso nesnago, katero je prinesel seboj in s tem zaprl izhod sedmerim članom društva raziskovalcev.

Prebivalci Semriacha in popivajoči hribolazci so bili po končani nevihti hitro na jasnem, kako grozna usoda je zadela jamarje radi prvotno nedolžne šale. Začeli so takoj z različnimi deli, a vse zaman! Poklicali so pomoč od vseh strani, ker usoda sedmero pod zemljo zaprtih oseb je brzela po brzojavu po celem svetu.

Iz Gradca se je pripeljalo na pomoč 40 mož pionirjev, 7. in 47. infanterijski polk in pionirji iz Ptuja. Do 3. maja je bilo ravnokar omenjeno moštvo z oficirji veščaki na mestu, a vsi njihovi rešilni poizkusi so bili čisto brezuspešni.

Takratni štajerski deželni glavar Kübek je sam prosil pionirskega stotnika Staindla, če še poizkusi on rešitev, ker je strokovnjak za podzemelske jame. Oficir se je odpravil na kraj nesreče 6. maja s svojim slugom Fischerjem. Omenjena moža sta začela

Priporočila se pri nakupu blaga manufakturna trgovina
M. E. S E P E C
Maribor, Grajski trg. šte. 2